

תאריך החתימה על המסמך : 21/07/2021

חלק ראשון

ת.א. 31209-03-21

בבית משפט השלום

בבית יםהתובע:

שי איקיליס, ת.ז. 029745106

מרח' ההגנה 150, ת"א

ע"י ב"כ עוה"ד אריאל פרייברג ו/או יגאל רסקין

מרח' אבא הלל 7, ר"ג

טל': 03-7412358, פקס: 077-3180983

הנתבע:

1. יורם יחזקאל, ת.ז. 057416448

מרח' הרכסים 22, ר"ג

ע"י ב"כ עוה"ד צבי רפפורט (מ.ר. 33642) ו/או חיים הקמן (מ.ר. 51974)

אבישי רפפורט (מ.ר. 33642) ו/או חיים הקמן (מ.ר. 51974)

מבית-קרדן, דרך מנחם בגין 154,

טל': 03-6952010, פקס: 03-69655

דואר אלקטרוני: port-law.com

2. עירית ר"ג, מס' רשות 286000

מרח' ביאליק, 22, ר"ג

3. איילון חברה לביטוח בע"מ, ח.פ. 151999555

דרך אבא הלל 12, ר"ג

כתב הגנה בסדר דין רגילמטעם הנתבע מס' 1 (להלן: "הנתבע")אם מי מהנתבע אחד מאלה נא לסמן בצירוף שמו:

פסול דין	קטין	תאגיד ודרך והתאגדותו
לא	לא	נתבעת 3 הנה חברה בע"מ

המועד האחרון להגשת כתב ההגנה: בהתאם לארכה שהוסכמה בין הצדדים.

חלק שני

טענות מקדמיות

1. בפתח כתב ההגנה יטען הנתבע כי דין התביעה להידחות על הסף תוך חיוב התובע בהוצאות ריאליות.
2. המדובר על אירוע, שגם אם תוכח גרסת התובע במלואה, וגרסתו מוכחשת, הרי שאין בה כדי להקים חבות כלשהי בנוזיקין ואין בגרסת התובע כל עילת תביעה כלפי הנתבע.
3. כל הטענות בכתב הגנה זה נטענות במצטבר ו/או לחילופין וכל טענה שהנתבע לא הודה בה במפורש תחשב כמוכחשת.
4. כל הטענות בכתב ההגנה נטענות לחילופין ו/או להשלמה והכל לפי הקשר הדברים והדבקים.
5. טענות חלופיות נטענות מקום שהעובדות כהוויתן אינן ידועות לנתבעים.
6. אין בהעלאת עובדה בכתב ההגנה כדי להעביר את נטל השכנוע ו/או נטל הראיה מן התובע אל הנתבע מקום בו מוטל על התובע הנטל אלמלא הועלתה הטענה ו/או העובדה.
7. מוכחים קבילותם, תוכנם ונכונותם של כל המסמכים המצורפים כנספחים לכתב התביעה.
8. הנתבע יטען לשיהוי ולגרימת נזק ראייתי.
9. הנתבע יעמוד על דחיית התובענה כנגדו ועל פסיקת הוצאות ריאליות כנגד התובע, הואיל ואפילו נכונות העובדות הנטענות ע"י התובע, הרי התביעה לא צריכה להיות מופנית לנתבע 1 שעושה שימוש במקום ובציוד השייכים לנתבעת 2 פעמיים בשבוע בלבד למשך מספר שעות בודות ונתבע 1 שילם דמי שימוש, אך אין לו כל חבות בגין המקום, המזרן והציוד.

תמצית טענות ההגנה

10. הנתבע יטען כי נוכח שאלת החבות המהותית בתיק זה, מתבקש ביהמ"ש הנכבד לפצל הדיון כך שראשית ישמעו הוכחות על עצם שאלת החבות בתיק.
11. עניינה של תביעה זו היא טענת התובע ל"תאונת ספורט" שגרתית, היכולה להתרחש באינספור פעילויות ספורטיביות המתרחשות מידי יום ביומו.
12. הנתבע יטען כי פעילות ספורטיבית מעין זו בה טוען התובע שנפגע, נושאת מעצם טבעה סיכונים מסוימים, ואין בעצם התרחשות פגיעה כעין זו נשוא התביעה, משום רשלנות כלשהי על הנתבע 1. על בית המשפט לעודד פעילויות ספורט של הציבור כעניין של מדיניות ציבורית, ותביעה מעין זו, של מתאמן שטוען לפגיעה במהלך הרגיל של האימון

ללא שהתרחש דבר חריג, תגרום בדיוק את ההיפך.

13. הנתבע מכחיש לחלוטין טענות התובע המנסה לייצר עילת תביעה "יש מאין" על ידי העלאת טענות אודות תקינות המזון כביכול /או העדר הדרכה. המדובר בטענות מופרכות הנטענות ללא כל ביסוס.

14. מבלי לפגוע באמור, יטען הנתבע כי ככל והתובע נפגעה במהלך אימון, הרי שלכל היותר המדובר בפעולה לא זהירה שלו וחוסר תשומת לב מצידו, ו/או ביש מזל במהלך תנועה שעשה. לא היה שום דבר חריג באותה פעולה. מוכחשת כל טענה למפגע או להתנהלות רשלנית מצד הנתבע.

15. למען הסר ספק הנתבע מכחיש טענת התובע אודות בעיה כלשהי במזון, שהיה תקין לחלוטין, מקובע היטב לקרקע וללא שום תזווה.

16. הנתבע 1 הינו מאמן מוסמך בעל ניסיון בתחום אמנות הלחימה, אשר הדריך את האימון באופן מקצועי, וכלל לא ידוע לו על האירוע, כאשר התובע לא טען על אירוע כלשהו, אלא רק אמר שכואבת לו הברך ויצא מהאימון למנוחה.

17. לתובע היה ניסיון באימוני הכושר והוא עבר הדרכה בטרם החל להתאמן. התובע שוטר במקצועו והוא ילדיו התאמנו בקבוצות בהן אימן הנתבע 1 במשך מספר שנים ברציפות. התובע התאמן באותו אימון שהיה ביום האירוע במסגרת קבוצה ותיקה ובוגרת במשך שנים רבות והכיר היטב את מקום האימונים, הציוד והמזרונים.

18. המקרה הנדון אינו מקים כל עילת תביעה כנגד הנתבע, לא קיימת במקרה זה התרשלות כלשהי מצד הנתבע ועם כל הכבוד, לא כל פגיעה במהלך פעילות ספורטיבית, יכולה לזכות את התובע בפיצוי.

19. המדובר לכל היותר בפגיעה שאירעה במהלך אימון שגרתי וקיימת פסיקה ענפה במקרים מעין אלו הקובעת כי לא ניתן להשית אחריות כלשהי במקרים מעין אלו.

20. לחילופין בלבד יטען הנתבע להתרשלותו הבלעדית של התובע ולחילופי חילופין יטען לתרומת רשלנותו המכרעת ו/או לאשמתו התורמת.

21. הנתבע יטען ל"הסתכנות מרצון" מצד התובע כאשר בחר מרצונו החופשי להשתתף באימון בתחום אומנויות הלחימה הנושא מעצם טבעו סיכונים לפציעות.

22. הנתבע יטען כי אין כל בסיס לתביעה הנדונה, כאשר לא היתה התרשלות כלשהי מצד הנתבע 1.

23. הנתבע מכחיש טענות התובע אודות מצבו הרפואי, מכחיש הטענות לנכות רפואית ו/או תפקודית ומבלי לפגוע באמור מכחיש הטענות שמצבו הרפואי קשור בצורה כלשהי לתאונה נשוא התביעה.

טיעונים לעניין הסעד המבוקש בכתב התביעה:

24. מוכחשים כל הנזקים הנטענים בכתב התביעה.

25. הנזקים מוגזמים ומופרזים ואין להם כל אחיזה במציאות ו/או בדין.
26. התובע אינו עושה מאומה ו/או די להקטנת נזקיו, המוכחשים כשלעצמם.
27. הנתבע יטען כי טענות התובע אודות מצבו הרפואי ו/או מצבו התעסוקתי אינן נובעות כולן ו/או חלקן מהתאונה נשוא התביעה, כאשר בין היתר היו כבר לתובע פגיעות דומות בשתי הברכיים.
28. מכל סכום שיקבל, אם יקבל, יש לנכות כל סכום ו/או תגמול ו/או טובת הנאה שקיבל, מקבל ו/או זכאי לקבל התובע מכל מקור שהוא לרבות המל"ל.

חלק שלישי

פירוט כלל העובדות המשמשות יסוד לכתב הטענות וכל מידע נוסף שתכליתו לסייע בהבהרת המחלוקת ובמיקוד הפלוגתות בין בעלי הדין :

- מבלי לפגוע באמור לעיל, להלן התייחסות הנתבע לסעיפי כתב התביעה :
29. הנתבע מודה באמור בסעיף 1 לכתב התביעה ולכן התביעה צריכה היתה להיות מופנית רק לנתבעים 2 ו- 3.
30. ביחס לסעיף 2 לכתב התביעה הרי שהנתבע 1 אכן היה המאמן ביום המקרה.
31. ביחס לאמור בסעיף 4 לכתב התביעה, הרי שאכן התובע היה מתאמן ותיק בחוג לאומניות הלחימה.
32. סעיף 5 לכתב התביעה מוכחש. התובע אכן הינו שוטר במשטרת ישראל, ועובד כמקודם וכמובן שלא ניתן לפטרו בהיותו עובד מדינה ולא נגרם לו כל שינוי בעבודתו.
33. סעיף 6 לכתב התביעה מוכחש ואין כל שחר לנטען. התובע לא נזקק לכל עזרת זולת וחזר לעבוד כשוטר ללא כל הפסד כספי.
34. סעיף 7 לכתב התביעה מוכחש ואין כל שחר ובסיס לנטען בסעיף זה.
35. סעיף 8 לכתב התביעה מוכחש על כל סעיפי המשנה שבו. לא ניתן לתבוע "נזק מיוחד" בסכומים סתמיים ששלושה או ארבעה אפסים בסופם. התובע אינו מפרט מה משכורתו, איזה הפסד שכר נגרם לו ואין כל שחר ובסיס לאף לא אחד מארבעת פריטי הנזק המיוחד.
36. מאחר ולא נגרם לתובע נזק כלשהו בעבר, לא יגרם לו גם כל נזק בעתיד.
37. סעיף 9 לכתב התביעה מוכחש. מוכחשות נסיבות התאונה הנטענות אשר הינן בלתי אפשריות מבחינה טכנית. מוכחשת הטענה כי היתה בעיה כלשהי במזרונים והמדובר בטענה שנטענת אך רק כדי לנסות לייצר עילת תביעה מקום שזו אינה קיימת.
38. מבלי לפגוע באמור, למזרונים אין קשר לנתבע 1 והם שייכים לעיריית ר"ג ומכל מקום המזרונים היו תקינים והם נרכשו ע"י עיריית ר"ג והם ידועים כמובילים בעולם אומנויות הלחימה מבחינת תקינותם ומבחינת בטיחותם.

39. ככל הידוע לנתבע 1 המזרונים נרכשו ע"י עיריית ר"ג מחברת בש-גל ספורט, שהינה מובילה בארץ בתחום המזרונים המשמשים לאומניות הלחימה והיא זו שהתקינה את המזרונים באולם באופן מקצועי וכנדרש. אם יש לתובע טענה כלשהי בעניין המזרונים, הרי שהיא לא צריכה להיות מופנית לנתבע 1.
40. שלא מן הצורך ביחס לנתבע 1, נציין כי המזרונים נמצאו תקינים לפני האימון ובאשר למרווח המינימלי וחסר המשמעות שבין המזרונים, כפי שמופיע בצילום שצורף לכתב התביעה (שכלל לא ברור מתי צולם), בנקודה מסוימת מכלל המזרונים באולם, הינו מרווח תקיני ולגיטימי שקיים בשל אלסטיות המזרונים, דבר שמאפשר ריכוך החבטה בעת נפילה על המזרן. מרווח תקיני זה אינו מאפשר מכל מקום הכנסת רגל או נעיצתה.
41. הנתבע הינו בעל ניסיון של עשרות שנים במקצועו כמדריך בתחום אומניות הלחימה ומעולם לא נתקל בטענה על תאונה מעין זו שנטען כביכול ע"י התובע בשל המזרן.
42. תאונת ספורט במקצוע אמנות הלחימה הינה דבר שיכול להגרם בשל ביצוע לא נכון של תרגיל ועוד סיבות מסיבות שונות, אך לא בשל הסיבות שנטענו ע"י התובע.
43. סעיף 10 לכתב התביעה מוכחש והינו סעיף מוזר ביותר. התובע מודה בפה מלא כי אינו יודע מה היתה סיבת הפגיעה והוא יהא מנוע מלטעון אחרת במהלך בית המשפט.
44. סעיף 11 לכתב התביעה מוכחש על כל סעיפי המשנה שבו.
45. הנתבע יטען, כאמור לעיל, כי המזרן היה תקין לחלוטין והטענה לפיה כביכול היתה בעיה כלשהי במזרן משוללת כל יסוד ונטענת על מנת לנסות להקים עילת רשלנות מקום ואינה קיימת כלל ועיקר, ומכל מקום אין לכך קשר לנתבע.
46. מבלי לפגוע בכל טענה הרי שהמדובר היה באימון שגרתי וסטנדרטי ללא סיכון יוצא דופן שהינו חלק טבעי מפעולת ספורט בכלל ובאומנות הלחימה בפרט.
47. לחילופין בלבד יטען הנתבע כי יש להטיל על התובע אשם תורם ו/או רשלנות תורמת בשיעור מכריע, כאשר עליו להיזהר בפעולות אותן הוא עושה. כמו-כן יטען הנתבע להסתכנות מרצון של התובע וזאת בעצם השתתפותו מרצון באימון קשה כמו אומנות הלחימה הנושא מעצם טבעו סיכונים לפציעות.
48. מוכחשים סעיפים 12-16 לכתב התביעה. מוכחשים כל הממצאים הרפואיים ומוכחש הקשר הסיבתי שלהם לתאונה. כל עניין שברפואה על התובע להוכיחו באמצעות חוות דעת.
49. ביחס לסעיף 17 לכתב התביעה, הרי שהנתבע מכחיש האמור בחוות הדעת מטעם התובע. הנתבע מכחיש הטענה שלתובע נותרה נכות זמנית ו/או קבועה בגין התאונה נשוא התביעה. הנתבע שומר לעצמו הזכות ליזמן המומחה מטעם התובע לחקירה ויבקש לבדוק התובע על ידי מומחה רפואי מטעמו, לאחר קבלת הסכמת התובע, החזרת טופס וס"ר מקורי לשם איסוף חומר רפואי והמצאת מכלול החומר הרפואי.
50. אין כל מקום לפצות התובע בסכום כלשהו ודין התביעה להידחות תוך חיוב התובע בהוצאות.

51. מוכחש סעיף 18 לכתב התביעה בכל הנוגע לנתבע 1.
 52. הנתבע יטען כי ככל והתובע נפגע, הרי שהיה זה אך ורק עקב פעולת הספורט וללא קשר למפגע כלשהו, דבר היכול להתרחש בכל אימון ספורט. כאמור מוכחשת לחלוטין הטענה אודות מזרן לא מחובר או ציוד לא תקני.
 53. מוכחשים המסמכים הרפואיים לעניין אמיתות תוכנם ומוכחש הקשר הסיבתי שלהם לתאונה.
 54. מוכחשת כל טענה לנכות רפואית ו/או לנכות תפקודית כלשהי.
 55. מוכחשת כל טענה למגבלה הנובעת כביכול מהאירוע נשוא התביעה.
 56. מוכחשת כל טענה להפסדי השתכרות כלשהן הנובעים מהאירוע נשוא התביעה.
 57. מוכחשת כל טענה להוצאות כלשהן הנובעות מהאירוע נשוא התביעה.
 58. מוכחשת הטענה להיזקקות לעזרת זולת מיוחדת בגין התאונה.
 59. הנתבע מכחיש את הפגיעות הנטענות ויטען כי ככל וקיימות פגיעות כלשהן הרי שאין קשר סיבתי בינן לתאונה, אלא הן תוצאה של מצב רפואי קודם ו/או מאוחר.
 60. התובע אינו סובל מכל מגבלה ותלונותיו נועדו לצרכי המשפט גרידא.
 61. מוכחשים כל המסמכים שצורפו לכתב התביעה ועורכיהם נדרשים בזאת לחקירה בביהמ"ש.
 62. מוכחשים כל הנזקים הנטענים בכתב התביעה ולחילופין מוכחש הקשר הסיבתי לתאונה.
 63. התובע אינו עושה מאומה ו/או די להקטנת נזקיו, המוכחשים כשלעצמם.
 64. התאונה ארעה, אם ארעה, בהעדר רשלנות כלשהי מצד הנתבע ו/או בשל רשלנותו הבלעדית של התובע ולחילופין בשל תרומתו רשלנותו המכרעת, שהתבטאה, בין היתר, בחוסר תשומת לב ובחוסר זהירות. בנוסף יטען הנתבע כאמור לעיל ל"הסתכנות מרצון".
 65. מכל סכום שיקבל התובע, אם יקבל, יש לנכות כל סכום ו/או תגמול ו/או טובת הנאה שקיבל, מקבל/או זכאי לקבל התובע מכל מקור שהוא לרבות המל"ל.
 66. כאמור לעיל, הנתבע יבקש לפצל הדיון כך שקודם ישמעו הוכחות בעניין שאלת החבות בתיק.
 67. מבלי לפגוע באמור, ככל וביהמ"ש לא יפצל הדיון, מתבקש ביהמ"ש להאריך המועד לנתבע להגשת חוות דעת רפואית מטעמו, ביחד ובתאום עם הנתבעים 2 ו-3, וזאת לאחר שהתובע ישלים ההליכים המקדמיים, הנתבעים 1-3 יאספו חומר רפואי ויקבעו מועד לבדיקתו.
- אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את התביעה ולחייב את התובע בהוצאות ובשכ"ט עו"ד.**

 צבי רפפורט, עו"ד
 ב"כ הנתבע מס' 1